

99/13

Hospodaření s nemovitým majetkem státu, k němuž mají právo hospodaření ústřední orgány státní správy

Kontrolní akce byla zařazena do plánu kontrolní činnosti Nejvyššího kontrolního úřadu na rok 1999 pod číslem 99/13. Kontrolní akci řídila a kontrolní závěr vypracovala členka NKÚ JUDr. Eliška Kadaňová.

Cílem kontrolní akce bylo prověřit výkon práva hospodaření s nemovitým majetkem státu, zejména jeho evidenci, využití a nakládání s tímto majetkem. Kontrolováno bylo zejména období let 1997 až 1998.

Kontrolu provedly skupiny kontrolujících NKÚ z odboru hospodářské politiky a zahraničních věcí v období od května do října 1999.

Kontrolovanými osobami byly:

Ministerstvo financí (dále jen „MF“),
Ministerstvo kultury (dále jen „MK“),
Ministerstvo pro místní rozvoj (dále jen „MMR“),
Ministerstvo zdravotnictví (dále jen „MZ“).

Námítky proti kontrolnímu protokolu podaly MF a MZ. Námítky byly vypořádány vedoucími skupin kontrolujících rozhodnutími o námitkách. Odvolání proti rozhodnutí o námitkách podalo MF a bylo vypořádáno usnesením Kolegia NKÚ.

K o l e g i u m N K Ú na svém XXIII. zasedání, konaném dne 6. prosince 1999,

s c h v á l i l o usnesením č. 7/XXIII/99
k o n t r o l n í z á v ě r v tomto znění:

I.

K zabezpečení chodu ministerstev, ale i v souvislosti s jiným jejich posláním, je těmto ústředním orgánům státní správy svěřen majetek státu, ke kterému vykonávají

právo hospodaření jako rozpočtové organizace. Institut práva hospodaření je upraven v dosud platné části hospodářského zákoníku a v prováděcích předpisech k němu a za stanovených podmínek kumuluje oprávnění věc držet, užívat a nakládat s ní, jakož i povinnosti směřující k zachování, účelnému využívání a ochraně tohoto majetku. Výdaje a příjmy ministerstev spojené s výkonem práva hospodaření jsou výdaji a příjmy státního rozpočtu.

V oblasti hospodaření s nemovitým majetkem státu má zvláštní postavení a mimořádnou odpovědnost MF, které kromě vlastního výkonu práva hospodaření je ústředním orgánem státní správy, do jehož působnosti hospodaření s majetkem státu obecně náleží. Obdobně přísluší MK jako ústřednímu orgánu státní správy působnost v oblasti kulturních památek, MMR pak ve věcech týkajících se nájmu bytů a nebytových prostor.

Kontrola byla zaměřena na způsob hospodaření s nemovitým majetkem u vybraných ministerstev. Bylo zejména zjišťováno, zda ministerstva nemovitosti řádně evidují a sledují, jak je majetek jednotlivými kontrolovanými osobami využíván a zda je s ním nakládáno v souladu s právními předpisy.

V rámci kontroly bylo zjištěno, že každá z kontrolovaných osob vykonává právo hospodaření k nemovitostem, které byly prohlášeny za kulturní památky, že všechna ministerstva hospodaří s určitým počtem bytů a že všechna ministerstva pronajímají nemovitosti nebo jejich části jiným subjektům. Kontrolou výpisů z katastru nemovitostí bylo také ověřeno, že u žádné z kontrolovaných nemovitostí nebyl proveden záznam o věcném břemenu nebo zástavním právu.

V následující tabulce je uveden přehled o nemovitém majetku podle údajů účetní evidence kontrolovaných osob ke dni 31. 12. 1998.

Ministerstvo	Počet budov	Účetní hodnota budov (Kč)	Počet pozemků	Účetní hodnota pozemků (Kč)
MF*)	26**)	635 815 814	8 035**)	6 885 771 314
MMR	9	210 336 376	17	37 690 950
MK	4	61 780 261	10	- ***)
MZ	2	77 376 030	2	23 882 140
Celkem	41	985 308 481	8 064	6 947 344 404

*) MF nepromítlo do svého účetnictví změnu, k níž došlo přijetím novely zákona ČNR č. 13/1993 Sb., celní zákon, zákonem č. 113/1997 Sb., kdy součástí MF se s účinností od 1. července 1997 stalo Generální ředitelství cel.

**) K 18 budovám a cca 8 000 parcelám přísluší MF právo hospodaření od 24. května 1991 na základě zákona ČNR č. 172/1991 Sb., o přechodu některých věcí z majetku České republiky do vlastnictví obcí.

***) MK o pozemcích neúčtovalo.

Účetní hodnota kontrolovaného nemovitého majetku činila ke dni 31. 12. 1998 celkem 7 932 652 885 Kč.

II.

Evidence nemovitého majetku

Základním předpokladem pro řádné hospodaření s majetkem státu je jeho evidence. Podle zastaralých, avšak stále platných právních předpisů upravujících právo hospodaření s majetkem státu, má ten, komu takové právo náleží, povinnost vést majetek v předepsané evidenci. Z hlediska účetních postupů je takovou předepsanou evidencí evidence stanovená předpisy pro účetnictví.

U jednotlivých ministerstev bylo zjištěno, že v některých případech nepostupovala v souladu se zákonem č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů, a prováděcími předpisy k němu. Postup ministerstev nebyl v souladu zejména s ustanovením § 7 uvedeného zákona, podle kterého je povinností vést účetnictví úplně, průkazným způsobem a správně tak, aby věrně zobrazovalo skutečnosti, které jsou jeho předmětem.

Účetnictví MF není vedeno úplně a správně, protože toto ministerstvo nepromítlo do svého účetnictví změnu, ke které došlo ve struktuře celních orgánů přijetím novely celního zákona, který s účinností od 1. července 1997 mimo jiné stanoví, že Celní správa České republiky je soustavou celních orgánů, kterou tvoří Ministerstvo financí - Generální ředitelství cel, celní ředitelství a celní úřady (dále jen „celní správa“) a že Generální ředitelství cel je součástí MF.

Dále MF účtovalo o větším podílu majetku, než ke kterému mělo právo hospodaření. Účtovalo např. o 14 parcelách o celkové výměře 308 096 m² a celkové účetní hodnotě 2 655 788 Kč. Duplicitně také vedlo v účetnictví 4 parcely o celkové výměře 6 177 m² a nesprávně tak účtovalo o částce 10 500 900 Kč.

MK neúčtovalo o pozemcích (celkem 10 240 m²), ke kterým vykonávalo právo hospodaření; příslušný účet zavedlo v průběhu kontroly. Dále účtovalo o nemovitém majetku v účetní hodnotě 682 449,92 Kč, ke kterému pozbylo právo hospodaření nabytím účinnosti zákona č. 59/1996 Sb., o sídle Parlamentu České republiky; nedostatek byl v průběhu kontroly napraven.

MMR nevedlo v účetní evidenci tři parcely o celkové výměře 3 787 m², ke kterým mělo právo hospodaření. Ministerstvo sice rozhodlo v roce 1997 o jejich přebytečnosti, pozemky však převedeny nebyly, a bylo tudíž povinností o nich účtovat.

Evidence kulturních památek

Všechna kontrolovaná ministerstva vykonávají právo hospodaření také k budovám a příslušejícím parcelám

(dále jen „soubor nemovitostí“), které jsou kulturními památkami ve smyslu zákona ČNR č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči. U MF se jedná o sedm takových souborů nemovitostí, u MK o čtyři, u MMR o jeden a dále o fasády budov, které jsou součástí národní kulturní památky „Staroměstské náměstí“. U MZ je celý soubor nemovitostí na Palackého náměstí kulturní památkou.

Ministerstva při vedení evidence nerozlišovala, zda předmětné nemovitosti jsou kulturními památkami, či nikoliv. Pokud ministerstva o kulturních památkách účtovala, bylo o nich účtováno v pořizovacích cenách.

V Postupech účtování pro rozpočtové a příspěvkové organizace a obce, které tvoří přílohu opatření FMF č. j. V/20 530/1992 (registrovaného ve Sbírce zákonů částka 119/1992), ve znění platném pro rok 1998, je mimo jiné uvedeno (účtová třída 0 čl. IX odst. 3): „*O ... nemovitých a movitých věcech, popřípadě jejich souborech zapsaných v seznamu kulturních památek se v účetnictví neúčtuje. Evidence o nich se vede v záznamech operativní evidence.*“

Pro záznamy operativní evidence však jakákoli právní úprava chybí. Není určeno, jakým způsobem lze takové záznamy vést ani jejich náležitosti. Také není stanovena povinnost provádět inventarizaci majetku sledovaného v operativní evidenci.

MF, MMR a MZ účtují o nemovitostech, které jsou kulturními památkami, na příslušných účtech hmotného investičního majetku. Na těchto účtech účtují i o technickém zhodnocení těchto budov.

MK na příslušném účtu vedlo dvě budovy zapsané do seznamu nemovitých kulturních památek, zbývající dvě nikoliv. Pozemky, k nimž vykonávalo právo hospodaření, v účetní evidenci nevedlo vůbec; z deseti pozemků bylo osm součástí kulturních památek.

Inventarizace

Povinnost inventarizovat majetek a závazky ukládá zákon o účetnictví. Z ustanovení tohoto zákona vyplývá, že lhůta pro provádění inventarizací u nemovitého majetku nesmí být delší než dva roky.

Nejzávažnější nedostatky při provádění inventarizace byly zjištěny u MK, kde závěrečná zpráva inventarizační komise v roce 1997 nebyla dle vyjádření MK „schválena“ ministrem a inventarizační rozdíly nebyly promítnuty do účetnictví. Jedná se o opakovaný nedostatek v činnosti tohoto ministerstva, neboť v rámci kontrolní akce 95/30 - Hospodaření s prostředky státního rozpočtu kapitoly Ministerstvo kultury, jejíž výsledky byly zveřejněny ve Věstníku NKÚ ročník IV (1996) částka 2, bylo zjištěno, že MK inventarizaci hmotného investičního majetku ke dni 30. dubna 1994 sice provedlo, avšak inventarizační rozdíly v účetnictví nevyřadilo do konce příslušného období.

MF porušilo zákon o účetnictví tím, že účetní stav nemovitého majetku za účetní období roku 1997 a 1998 neověřilo fyzickou inventurou, ale pouze inventurou do-

kladovou, ačkoliv takový postup u tohoto druhu majetku zákon o účetnictví neumožňuje. Fyzická inventura má v daném případě značný význam nejen proto, že se jí ověřuje soulad účetního stavu majetku se skutečností, ale také z hlediska pravidelného sledování, k jakému účelu majetek slouží a zda není nežádoucím způsobem dočteno právo k němu.

Využívání nemovitého majetku

Kontrola využívání nemovitého majetku byla zaměřena na to, jaký podíl svěřeného majetku využívají kontrolovaná ministerstva pro svoji potřebu a jaký podíl a za jakých podmínek přenechávají k využití jiným subjektům.

MF z celkového počtu 26 budov užívalo pro vlastní potřebu sedm budov, z nichž čtyři tvoří jeden komplex (sídlo MF v Letenské ulici), jedna budova je v ulici Lazarská, v další je umístěn archiv a jedna je využívána jako školicí a rehabilitační středisko, provozované nájemcem. MF vykonává právo hospodaření dále k budově bývalého Federálního shromáždění v Praze.

MF získalo s účinností od 24. 5. 1991 právo hospodaření k majetku státu na území hlavního města Prahy, který nepřešel do vlastnictví obcí podle zákona ČNR č. 172/1991 Sb. (Mimo území hlavního města Prahy získaly toto právo okresní úřady.) Z tohoto titulu získalo MF právo hospodaření k 18 budovám užívaným různými subjekty, zpravidla na základě smluv o trvalém užívání. V šesti případech po vzájemné dohodě bylo právo trvalého užívání nahrazeno smlouvami o nájmu a v jednom případě smlouvou o výpůjčce.

Smlouvy o trvalém užívání uzavřené v letech 1965 až 1987 obvodními národními výbory mj. obsahují podmínku, že trvalý uživatel nemůže odevzdaný majetek pronajímat jiným subjektům bez souhlasu ONV. Do těchto práv vstoupilo MF, a přestože ve dvou případech zjistilo, že trvalí uživatelé za úplatu pronajímali po dobu šesti let nebytové prostory podnikatelským subjektům bez souhlasu, nebyl majetek těmto uživatelům odňat. Přitom ustanovení § 70 zákona č. 109/1964 Sb., hospodářský zákoník, podle kterého se dosud posuzují tyto vztahy, mimo

jiné stanoví, že „Majetek odevzdaný do trvalého užívání může být organizací odňat, neplní-li své povinnosti trvalého uživatele; ...“. Namísto toho MF podalo žaloby na vydání plnění z neplatných právních úkonů, resp. na zaplacení částky odpovídající „ušlému nájemnému“ ve výši celkem 9 250 715,50 Kč s příslušenstvím. Soudy I. stupně přes uznání neplatnosti nájemních smluv shodně návrhy žalob zamítly s tím, že žalobce není na rozdíl od účastníků nájemních smluv aktivně legitimován k vydání plnění z neplatných právních úkonů. Rozsudky potvrdily i odvolací soudy. MF na nákladech soudního řízení uhradilo celkem 116 612 Kč.

MF šetřením zjistilo, že v důsledku přijetí zákona č. 172/1991 Sb. mu dále přísluší právo hospodaření k 7 987 pozemkům, z čehož je evidováno na trvalé uživatele - bytová družstva - cca 6 000 parcel v účetní hodnotě cca 2,7 mld. Kč.

MK z celkového počtu čtyř budov, k nimž mělo právo hospodaření, využívalo pro svoji potřebu dvě budovy, z nichž jedna je v současné době v rekonstrukci. Objekty Kostel Panny Marie Uzdravení nemocných v obci Karlova Studánka a Národní památník na Vítkově ke své činnosti nevyužívá.

MMR z celkového počtu devíti budov, k nimž mělo právo hospodaření, využívalo šest (komplex pěti budov na Staroměstském náměstí a v Pařížské ulici a jednu budovu v ulici Letenská). Zbývající tři byly pronajímány, jedna sloužila k rekreaci, druhá jako ubytovna, u které je 50 % kapacity rezervováno MMR. Třetí byla pronajata zájmovým sdružením a soukromému lékaři.

MZ využívalo ke své činnosti komplex dvou budov na Palackého náměstí, k jiným budovám právo hospodaření nemělo.

Přehled o využití budov sloužících potřebám kontrolovaných ministerstev je uveden v následující tabulce. Rozdíl mezi celkovou užitnou plochou a plochou kancelářskou, účelovou a pronajatou připadá na prostory chodeb, schodišť a sociálních zařízení. Do účelových ploch byly zahrnuty archivy, zasedací místnosti, prostory závodních jídelen a kuchyní, knihovny, sklady, kotelny apod.

	Celkem plocha v m ²	Z toho plocha v m ²				Počet zaměstnanců	Prům. kanc. plocha na 1 zam. v m ²
		kancelářská	účelová	pronajatá	ostatní		
MF							
Letenská	38 231	9 836	6 237	1 665	20 493	798	12,33
Lazarská	14 010	4 297	2 300	4 393	3 020	234	18,36
MK							
Milady Hořákové	4 976	2 050	1 015	510	1 401	138	14,86
MMR							
Staroměstské náměstí	12 340	3 816	350	6 065	2 109	258	14,79
Letenská	3 720	676	269	2 022	753	34	19,88
MZ							
Palackého náměstí	15 296	3 798	3 869	3 297	4 332	267	14,22

U MF a MZ byly údaje v tabulce zpracovány z pasportizace budov. U MK a MMR nebyla pasportizace budov k dispozici, příslušné údaje byly proto odvozeny ze stavebních dokumentací, nájemních smluv apod.

Pronajímání nemovitého majetku

Přehled o počtu nájemců - podnikatelů, o rozsahu jim pronajatých nebytových prostor a průměrné výši nájemného je uveden v následující tabulce.

Pronajímatel	Počet nájemců - podnikatelů	Pronajatá plocha celkem (m ²)	Průměrné nájemné Kč/m ² /rok
MF Letenská Lazarská	2 16	84,46 1 577	487 900
MK Milady Hořákové	4	510	1 198
MMR Staroměstské nám. Letenská	8 1	5 177 490	2 401 190
MZ Palackého nám.	1	27	130

Výše nájemného se u jednotlivých kontrolovaných ministerstev liší nejen v závislosti na lokalitě, výměře a stavu pronajímáných prostor, ale také v závislosti na tom, k jakému účelu jsou pronajaté plochy užívány, popř. z jiných důvodů. Ministerstva jsou např. vázána nájemními smlouvami uzavřenými podle dříve platných cenových předpisů, což v případech smluv sjednaných na dobu určitou neumožňuje nájemné zvyšovat. V některých případech však ani tehdy, kdy smlouvy zvýšení nájemného umožňovaly, ministerstva této možnosti nevyužila.

Rozdílně přistupují ministerstva ke sjednávání smluv s provozovateli poskytujícími tzv. závodní stravování nebo zdravotnické služby zaměstnancům. V některých případech byly prostory poskytovány těmto provozovatelům bezúplatně nebo za symbolické nájemné.

MF např. pronajímá nebytové prostory (72 m²) k provozování prodejny a skladu potravin za 1 Kč/m²/rok, a navíc poskytuje nájemci bezplatně služby s tímto nájmem spojené (dodávka tepla, elektrické energie, vodné, stočné, odvoz odpadu). V jiném objektu MF pronajímá ke stejnému účelu (cca 68 m²) za 600 Kč/m²/rok, dodávku služeb v tomto případě nájemce hradí. Poskytovateli závodního stravování účtuje symbolickou částku 1 Kč/rok. Rovněž za symbolickou částku pronajímá nebytový prostor soukromému lékaři.

MK převzalo závazky ze tří nájemních smluv na nebytové prostory, které v současné době potřebuje pro vlastní činnost, a usiluje proto o zrušení těchto smluv soudní cestou.

MMR přistoupilo v roce 1999 k postupnému narovnávání smluvních podmínek uzavřených jeho právními předchůdci. V objektu sídla MMR na Staroměstském náměstí bylo průměrné nájemné podnikatelským subjektům za nebytové prostory změněno z původních 1 107 Kč/m²/rok na 2 401 Kč/m²/rok. V některých dalších případech však MMR tímto způsobem nepostupovalo a v pěti z nich nevyužilo možnost zvýšit nájemné, přestože to smlouvy umožňovaly. Do doby ukončení kontroly nezměnilo MMR ani smlouvu, na základě které je nájemné kompenzováno poskytováním služeb nájemcem. Z předložených dokladů nebylo možné zjistit, zda jde o odpovídající plnění, protože nájemné ani úhrady za poskytované služby nebyly vyčísleny.

MMR také neřešilo vztah, kdy jeho právní předchůdce v roce 1993 uzavřel na dobu neurčitou smlouvu o nájmu nebytových prostor se sdružením podnikatelů (430,86 m²) za 190 Kč/m²/rok. MMR na základě výsledků vnitřní kontroly zjistilo, že sdružení přenechalo přes polovinu pronajatých ploch do podnájmu a jeho takto získaný roční příjem činil cca 530 tis. Kč. Podnajímatel třetím osobám však smlouva umožňuje jen s výslovným písemným souhlasem pronajímatele. Na porušení smlouvy MMR nájemce v roce 1997 sice upozornilo, ale v následujícím roce smlouvu potvrdilo, včetně výše nájemného. Do ukončení kontroly NKÚ se stav nezměnil.

Platnost jediné nájemní smlouvy na nebytové prostory uzavřené mezi MZ a podnikatelským subjektem končí ke dni 31. 12. 1999. Pokud jde o závodní stravování MZ poskytl provozovateli příslušné prostory bezplatně.

Byty

Všechna kontrolovaná ministerstva měla v době kontroly právo hospodaření k bytům (MF k 19 bytům, MK ke 3 bytům, MMR k 6 bytům a 3 ateliérům, MZ ke 4 bytům). Pouze některé byty byly pronajímány jako služební. Zejména v případech, kdy jejich uživatel již nebyl v pracovním poměru k pronajímateli, ministerstva usilovala o ukončení nájmu. Nebylo-li užívání bytu vázáno na trvání zaměstnaneckého poměru či výkonu funkce, soud k výpovědi přivolil s tím, že nájemce není povinen se z bytu vystěhovat do doby zajištění náhradního bytu. Vzhledem k tomu, že v některých případech nebylo v uzavřených smlouvách užívání bytu vázáno na dobu trvání pracovního poměru nebo na výkon funkce, musely být ze státního rozpočtu hrazeny výdaje spojené se zajištěním bytových náhrad.

Plnění daňových povinností souvisejících s užíváním nemovitého majetku

Stavby a pozemky ve vlastnictví státu jsou podle zákona ČNR č. 338/1992 Sb., o dani z nemovitostí, od daně z pozemků a daně ze staveb osvobozeny. Osvobození se však nevztahuje na pozemky, stavby a jejich části využívané k podnikatelské činnosti nebo pronájmu

(s výjimkou pronájmu rozpočtovým organizacím). V takových případech je uložena povinnost podat daňové přiznání a příslušnou daň zaplatit. Výnos daně z nemovitostí je příjmem rozpočtu obcí.

Vzhledem k tomu, že v některých případech ministerstva pronajímají nemovitý majetek subjektům, na které se osvobození nevztahuje, jsou povinna plnit povinnosti s tím spojené. Bylo zjištěno, že ve sledovaném období ministerstva tyto povinnosti neplnila včas a daň nehradila vždy ve stanovené výši.

MF za zdaňovací období 1997 daň uhradilo až spolu s daní za rok 1998.

MK pro rok 1997 nepodalo daňové přiznání ve stanoveném termínu a daň uhradilo až v červnu 1998. Pro rok 1998 nezaplatilo daň ve stanovené výši a nepodalo pro rok 1999 nové daňové přiznání (dílní daňové přiznání) přesto, že se změnila podmínky rozhodné pro vyměření daně.

MZ nepodalo daňové přiznání vůbec a nezaplatilo daň, ačkoliv nebytové prostory rovněž jiným než rozpočtovým organizacím pronajímá.

MMR zaplatilo naopak v letech 1997 a 1998 vyšší daň, než bylo povinno.

Převody nemovitého majetku ve vlastnictví státu

V letech 1997 až 1998 převedla kontrolovaná ministerstva majetek státu do vlastnictví jiných osob v těchto případech:

MF prodalo v Praze pozemky o výměře 57 m² za cenu 2 500 Kč/m². Ve druhém případě se souhlasem vlády ČR (usnesení ze dne 24. 6. 1998 č. 460) pozemek v Praze o výměře 7 307 m² za cenu 12 000 Kč/m². Kupní ceny vycházely z posudku soudního znalce, popř. z cenové mapy hlavního města Prahy a z vlastní databáze kupních cen.

MK prodalo domek včetně pozemku v obci Bílá Třešněná fyzickým osobám za cenu podle znaleckého posudku (cca 1 060 tis. Kč).

MZ prodalo rekreační objekt včetně pozemku v obci Špindlerův Mlýn fyzickým osobám za cenu podle znaleckého posudku (cca 720 tis. Kč).

K prodeji výše uvedených pozemků udělilo MF (a to i samo sobě) výjimky z § 14 odst. 8 vyhlášky FMF č. 119/1988 Sb., o hospodaření s národním majetkem.

MMR v souladu s usnesením vlády ČR ze dne 30. 11. 1994 č. 676 převedlo na Fond národního majetku ČR vlastnické právo k majetku v účetní hodnotě cca 1 086 tis. Kč. Předmětem převodu byly budovy a pozemky na území hlavního města Prahy v návaznosti na realizaci schváleného privatizačního projektu.

Postupy ministerstev při nakládání s majetkem státu při převodech vlastnictví nejsou jednotné. Liší se názory na to, jakými předpisy jsou ministerstva, event. rozpočtové organizace povinny se při dispozicích s majetkem státu řídit. Zejména zákon č. 92/1991 Sb., o podmínkách převodu majetku státu na jiné osoby, který výrazně omezuje dispoziční právo zejména státních podniků a od prosince roku 1992 také výslovně některá oprávnění rozpočtových a příspěvkových organizací, není chápán a uplatňován jednoznačně.

III.

Poznatky z této kontrolní akce znovu potvrdily, že nejsou vytvořeny všechny potřebné předpoklady pro řádné a odpovědné hospodaření se státním majetkem. Přestože kontrolovaná ministerstva, včetně MF, mají vlastní zkušenosti získané při výkonu práva hospodaření, nebyla z jejich strany věnována dostatečná pozornost úpravě podmínek, za nichž se hospodaří se státním majetkem. Stát vždy ve větší či menší míře bude vlastníkem určitého a často nevyčísitelného a nenahraditelného majetku, proto je nutné tento nežádoucí stav změnit.

Přestože NKÚ opakovaně upozorňuje na to, že dosud nejsou vytvořeny všechny potřebné předpoklady zabezpečující ochranu majetku státu, nebyla zjednána náprava. Z tohoto hlediska je nezbytné zajistit a vyžadovat zejména vedení přesné a úplné evidence majetku státu, pravidelné ověřování stavu tohoto majetku a jeho využití a stanovit jednoznačná pravidla pro nakládání s ním.

Pokud jde o kulturní památky nelze se spokojit s úpravou v Postupech účtování pro rozpočtové a příspěvkové organizace a obce, ve kterých je stanoveno, že se o kulturních památkách neúčtuje a že se vedou pouze v operativní evidenci. Jakákoli závazná úprava operativní evidence však dosud chybí. Na nedostatečnou právní úpravu týkající se této problematiky NKÚ již upozorňoval.